نگاه

مشرف: گام برداشتن بر لبه تیغ

مارتین اندرسون
ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

مناطق پشتون‌نشین پاکستان، به محل عقب‌نشینی و تجدید قوای تروریست‌های طالبان تبدیل شده است و این مسئله وضعیتی دشوار را برای مشرف رقم می‌زند. از یک طرف آمریکا از رئیس جمهور پاکستان انتظار شدت عمل بیشتر را دارد و از طرف دیگر مشرف هم در عرصه سیاست داخلی با ملاحظاتی روبه‌رو است. این روزها دولت پاکستان در حوزه سیاست خارجی و آن هم به طور همزمان به اصطلاح در دو جبهه تحت فشارهای شدید قرار دارد. دولت افغانستان همسایه‌اش پاکستان را مسئول نفوذ تروریست‌ها به خاک افغانستان می‌داند و مشرف را متهم می‌کند که اراده‌ای برای جلوگیری از این وضعیت ندارد. از طرف دیگر هندوستان هم به صورت غیرمستقیم مسئولیت حملات تروریستی اخیر به بمبئی را متوجه اسلام‌آباد می‌داند.

البته دولت پاکستان ضمن رد این اتهامات، به مانند همیشه منکر وجود به اصطلاح زیرساخت‌های تروریستی در این کشور است. با این حال «تام کونیگز» فرستاده ویژه سازمان ملل به افغانستان عقیده دارد: «اگر طالبان از پناهگاه‌ها و کمک‌های مالی محروم شود، امکان بازسازی مجدد نخواهد داشت.» مناطق نیمه‌خودمختار پشتون پاکستان به عنوان بهترین و مطمئن‌ترین استراحتگاه‌ها و مخفیگاه‌های طالبان به حساب می‌آیند و ایالت‌های وزیرستان شمالی و جنوبی با ۸۰۰هزار سکنه بنیادگرا و متعصب تا دندان مسلح، از دیرباز با دولت مرکزی پاکستان روابط تنش‌آلودی داشته و دارند.

بر پایه گزارش‌های رسمی، دولت پاکستان بیش از هشتاد هزار سرباز و نیروی امنیتی را در امتداد مرز ۲۵۰۰ کیلومتری خود با افغانستان مستقر کرده است و به دلیل فشارهای ایالات متحده آمریکا قرار است ده هزار نفر دیگر نیز به این تعداد افزوده شود. البته کنترل موثر این مناطق به دلیل کوهستانی بودن آن، چندان امکان‌پذیر نیست. وضعیت در این مناطق مرزی به شدت تنش‌آلود بوده و علاوه بر آن همیشه موجب جنجال‌هایی نیز شده است. دولت بریتانیا در سال ۱۸۹۳ خطی مرزی به نام خط دوراند را در این منطقه بنیاد نهاد و بدین ترتیب بخشی از قلمرو افغانستان در آن زمان به مستعمره هند واگذار شد و منطقه مسکونی پشتون‌ها به نوعی خودمختاری غیررسمی دست یافت و از آن زمان تا به امروز همواره این منطقه دچار آشوب و تنش بوده و در حال حاضر همکاری در جهت جنگ بر علیه تروریسم را با مشکل روبه‌رو کرده است.

مردم و دولت افغانستان هرگز فراموش نمی‌کنند که گروه تندرو و بنیادگرای طالبان در واقع توسط سازمان اطلاعات و امنیت پاکستان (ISI) و در سال ۱۹۹۴ پایه‌گذاری شد. دولت اسلام‌آباد در آن زمان در پی تحکیم نفوذ خود در افغانستان بود و هدف پاکستان از نفوذ چیزی نبود جز تضمین مسیر خطوط انتقال گاز و نفت مصرفی پاکستان که از ترکمنستان و دیگر کشورهای آسیای میانه و البته از طریق افغانستان باید تامین شود. علاوه بر آن پاکستان می‌خواست تا با حفظ نفوذ خود در افغانستان به یک اهرم استراتژیک در مقابل هندوستان دسترسی داشته باشد.

پس از سقوط طالبان بار دیگر روابط کابل و اسلام‌آباد را تنش و تیرگی فرا گرفت. دولت کرزی از پاکستان خواسته است تا منافذ ورود طالبان از طریق مرزهای پاکستان را سد کند. «کاندولیزا رایس» وزیر خارجه ایالات متحده آمریکا نیز طی ملاقاتی با پرزیدنت پرویز مشرف در اواخر ژوئن امسال، خواهان هماهنگی‌های بهتر و مفیدتر پاکستان در مورد مسائل پیش گفته شد.

همکاری با آمریکا در جهت جنگ با تروریسم، برای مشرف حکم راه رفتن روی لبه تیغ را دارد. مشرف تحت فشارهای آمریکا حاضر به فاصله گرفتن از طالبان شد. پس از حمله آمریکا به عراق، اقدامات و اعتراضات ضد آمریکایی در پاکستان بیش از پیش افزایش پیداکرد و آن دو سوءقصد ناموفق بر علیه مشرف هم نشانه‌ای از این واقعیت بود که نیروهای اسلام‌گرا در تلاش برای دستیابی به قدرت در پاکستان هستند. حتی در نهادهای اطلاعاتی امنیتی و همین طور در میان نظامیان پاکستانی نیز تعداد زیادی از هواداران افکار و ایده‌های رادیکال حضور و وجود دارند. بسیاری از کارشناسان بر این عقیده‌اند که برخی از احزاب پاکستان از جمله حزب جماعت اسلامی هم در نهادهای امنیتی و نظامی پاکستان نفوذ دارند و هم با گروه‌های تروریستی ارتباطاتی گسترده دارند. ستیزه‌جویان بنیادگرای پاکستان برای هرچه بیشتر بی‌ثبات کردن دولت مشرف همواره بر آتش جنگ عقیدتی شیعه و سنی می‌دمند، جنگی که در سال‌های گذشته قربانیان بی‌شماری برجای گذاشته است. کارشناسان بر این عقیده‌اند که در حال حاضر بر تعداد گروه‌های بنیادگرا در پاکستان که پیش از رخداد یازده سپتامبر ۲۰۰۱ در افغانستان و کشمیر حضور داشتند، افزوده شده است. با این حال هنوز هم تربیت ایدئولوژیک نسل آینده این ستیزه‌جویان به مانند گذشته توسط مدارس قرآن در پاکستان انجام می‌گیرد و این در حالی است که دولت مشرف، یک سال پیش ورود شهروندان غیرپاکستانی به این مدارس را ممنوع اعلام کرده بود.

در حال حاضر هیچ رقم دقیقی از تعداد اعضای القاعده و طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی (ازبک و چچنی) که در مناطق مرزی افغانستان و پاکستان مستقر هستند، در دست نیست.

منبع: مرکور

بخش اول

اجرای قوانین شریعت در آچه اندونزی

گروه بین‌الملل: پس از وقوع سونامی در اندونزی که اتان آچه از آن بیشترین خسارت را دید، اکنون این استان علاوه بر بازسازی، شاهد اجرای گسترده قوانین شریعت است.

به گزارش نیویورک‌تایمز در سراسر این استان مردان قهوه‌ای‌پوش، در حالی که نقاب‌های سیاه بر چهره دارند مامور شده‌اند افرادی که مشروب می‌نوشند یا قماربازی می‌کنند و دختران و پسرانی که با هم دیده می‌شوند را دستگیر کنند. بیشتر این پرونده‌ها سریعاً به مرحله رسیدگی نهایی می‌رسند: شلاق در مساجد و در برابر انظار عمومی.

در اواسط جولای، یک جوان ۲۷ ساله که به ۴۰ ضربه شلاق محکوم شده بود، پس از هفدهمین ضربه از حال رفت. این مجازات از تلویزیون اندونزی پخش شد و گزارشگر اعلام کرد که این فرد به خاطر نوشیدن مشروب در کنار ساحل دستگیر شده است و پس از آنکه دوباره حالش خوب شد، ادامه حکم در مورد وی جاری خواهد شد.

آچه که ۱۹ ماه پیش در اثر وقوع سونامی به شدت خسارت دید، هم‌اکنون تحولاتی را تجربه می‌کند که احتمالاً تاثیر شگرفی را بر ماهیت اسلام در اندونزی خواهد گذاشت. سال‌ها است که اندونزی به عنوان پرجمعیت‌ترین کشور مسلمان در دنیا آزادی عقیده را تجربه کرده است، در این کشور گاهی اوقات حتی تفسیر از مذهب رسمی و غالب نیز مجاز شمرده می‌شد. اما این وضعیت در حالی که مسلمانان میانه‌رو از سوی مخالفین تندرو خود تحت فشار قرار گرفته‌اند، هم‌اکنون در حال تغییر است، هر چند بعید به نظر می‌رسد که میانه‌روها عقب بنشینند.

آچه که آموزه‌های اسلام همیشه در آن با شدت مورد نظارت و پیگیری قرار می‌گیرند، اولین استان از ۳۳ استان اندونزی است که قانون شریعت را به طبع رساند. در این استان حدود یک سالی است که دادگاه‌هایی ویژه برای مجازات افراد برگزار می‌شوند. اکنون برخی دیگر از فرمانداران استان‌ها به آچه به عنوان مدلی برای رسمی کردن قوانین اسلامی نگاه می‌کنند. هم‌اکنون شهرهای مختلفی در اندونزی هستند که قوانینی شبیه قوانین شریعت را معرفی کرده‌اند، اما فاقد دقت قوانین مذهبی هستند. در سال ۱۹۴۵ قانون اساسی اندونزی به طور کلی سندی سکولار در نظر گرفته می‌شد، اما در سایه اوضاع جدید در این کشور، سیاستمداران اندونزیایی اخیراً از انتقاد علیه قوانین جدید در آچه خودداری کرده‌اند. این قوانین در سال ۲۰۰۳ نگاشته شده‌اند و به عنوان استثنایی ویژه از سوی دولت مرکزی به رسمیت شناخته شده‌اند. آچه استانی است که تاکنون شاهد ناآرامی‌های جدایی‌طلبانه بسیاری بوده است.

با این حال نحوه اجرای این قوانین در آچه، اعتراضات جدیدی را به‌ویژه در میان زنان پدید آورده است. چندی پیش هنگامی که چند فعال زن پس از یک روز طولانی شرکت در جلسات مختلف، در کریدور هتل مشغول صحبت بودند توسط پلیس به یک خودروی ون هدایت شدند. اتهام آنها این بود که روسری به سر نداشتند. این زنان در ساعت ۱۱ شب در هتل حضور داشتند و پلیس شریعت اندونزی تاکید داشت که در این ساعت از شب آنها نباید آنجا باشند. یکی از زنان دستگیر شده که ریاست «گروه قدرت زنان آچه» را برعهده دارد، در این مورد گفت که پلیس شریعت در حین انتقال آنان به دفتر شهردار سعی داشت آنها را از مکان‌هایی ببرد که از سوی مردم مورد تمسخر قرار بگیرند.

در حکمی که ماه گذشته میلادی صادر شد یک زن متاهل ۳۰ ساله به اتهام اینکه همزمان با حضور رهبر یک حزب در محل ساختمان این حزب حضور داشته و مشغول کار بوده است، به تحمل ضربات شلاق محکوم شد. این در حالی بود که آن زن در اتاقی دیگر حضور داشت و هیچ تماسی بین او و رهبر حزب وجود نداشت.

این احکام مباحث جدیدی را مطرح کرده‌اند. برخی از معترضین معتقدند که قوانین شریعت بیشتر در مورد نوشیدن مشروب، قمار و روابط نامشروع میان زنان و مردان حکم صادر می‌کنند، این در حالی است که برای مجازات تخلفات مربوط به فساد مقامات هیچ قانونی وجود ندارد. به عقیده آنان اگر قرار است این قوانین بر اساس آموزه‌های اسلام باشند، این سئوال مطرح می‌شود که چرا برای دزدی که در این دین گناهی کبیره است، حکمی جاری نمی‌شود.

«ناصر الیاس» که ریاست دولت «باندا‌آچه» را بر عهده دارد، از این مجازات‌ها دفاع می‌کند. او یک شلاق چوبی یک‌متری را در کنار میزش دارد و با غرور از آن صحبت به میان می‌آورد. الیاس که در اتاق کارش زیر یک تابلو پرتره از «سوسیلیو بامبانگ یودهویونو»، نشسته است تاکید می‌کند که قوانین شریعت خواسته مردم هستند. این قوانین باید بر اجرا به غیرمسلمانان هم تسری داده شوند. او در ادامه اظهاراتش آینده آچه را با کشور عربستان سعودی مقایسه می‌کند و امیدوار است که روزی این استان اندونزی نیز مانند عربستان شود. اما چنین آینده‌ای برای آچه با طرح‌های اقتصادی اندونزی منافات دارد. این وضعیت باعث خواهد شد تا سرمایه‌های خارجی از آچه فرار کنند. در اواسط جولای یک ایتالیایی از کارکنان سازمان‌های بین‌المللی کمک‌رسانی در آچه دستگیر شد. اتهام وی این بود که با یک زن آچه‌ای در نیمه‌شب دیده شده است.

طرفداران قوانین سختگیرانه شریعت در اندونزی در حال افزایش هستند و قوانین شریعت اکنون راه خود را به خارج از مرزهای آچه نیز باز کرده است. گروه‌های تندرو اسلامی همچنان از حمایت عمومی در اندونزی برخوردار هستند. اندونزی تاکنون شاهد حملات و بمب‌گذاری‌های مختلفی توسط گروه‌های تندرو بوده است که انفجار بالی در سال ۲۰۰۲ از جمله آنها است.

کارشناسان امنیتی در اندونزی با نگاهی دقیق به تقویم وقایع این کشور در سال‌های اخیر خود را برای حملات احتمالی این گروه‌ها و شبه‌نظامیان آماده می‌کنند. آنها با بررسی آمار سالانه بمب‌گذاری‌های شبه‌نظامیان که از انفجارهای سال ۲۰۰۲ به بعد ایجاد شده، انتظار حملات تازه‌ای را از سوی شبه‌نظامیان دارند. سه حمله بزرگ دیگر پس از انفجار بالی که بیش از ۲۰۰ کشته بر جای گذاشت، تا به حال و هر ساله بین ماه آگوست و اواسط ماه اکتبر رخ داده است. کارشناسان امنیتی می‌گویند که با توجه به اوضاع اندونزی و قدرت گرفتن استان آچه هیچ دلیلی برای توقف ناگهانی اقدامات شبه‌نظامیان وجود ندارد. طرفداران این نظریه معتقدند که پنهان شدن شش تا هشت‌ماهه بمب‌گذاران و داشتن وقت کافی برای طرح‌ریزی عملیات‌های بعدی، نظریه چرخه انفجارهای منظم را تایید می‌کند.

در همین راستا سفارت آمریکا در اندونزی روز دوشنبه هفته جاری با انتشار اطلاعیه به اتباع خود در اندونزی هشدار داد در اماکن برگزاری تجمعات و تظاهرات اعتراض‌آمیز به اوضاع کنونی خاورمیانه حضور پیدا نکنند. در اندونزی بیش از ۱۰هزار تبعه آمریکایی زندگی می‌کنند و اغلب آنها در زمینه نفت و گاز این کشور فعال هستند. در فوریه گذشته یک گروه موسوم به «جبهه مدافعین مسلمان» با چوب و عصا به درهای سفارت آمریکا در جاکارتا حمله و با پرتاب تخم‌مرغ و سنگ اقدام به شکستن پنجره‌های ساختمان آن کردند.

مردم اندونزی همیشه در اعتراض به اوضاع در فلسطین در برابر سفارت آمریکا به عنوان حامی اصلی اسرائیل تظاهرات می‌کنند و این روزها این نوع اعتراض‌ها به دلیل جنایات اخیر اسرائیل در لبنان گسترش بیشتری یافته‌اند. کارشناسان امنیتی اندونزی معتقدند که چنین جنایاتی در کشور پرجمعیتی مثل اندونزی با اکثریت مسلمان بیشترین اعتراض و انتقاد را برانگیخته است، این در حالی است که رژیم اسرائیل همچنان به اقدامات سرکوبگرانه خود در فلسطین ادامه داده و تنها راه پایان درگیری با لبنان را نابودی حزب‌الله می‌داند.

متحد آمریکا به غنی‌سازی روی می‌آورد

گروه بین‌الملل: در زمانی که آمریکا در تلاش است از گسترش مواد هسته‌ای در سطح جهان جلوگیری کند، استرالیا به‌عنوان یکی از متحدان اصلی آمریکا به گسترش تولید و صادرات اورانیوم روی آورده است. جان هوارد نخست‌وزیر استرالیا نیز که یکی از حامیان سیاست‌های جورج بوش در سطح جهان است در همین راستا تاکید کرده است که استرالیا باید کار غنی‌سازی اورانیوم را نیز آغاز کند و این در حالی است که جورج بوش بر لزوم محدود شدن فناوری غنی‌سازی اورانیوم به کنترل کشورهای عضو کلوپ هسته‌ای تاکید می‌کند و از گسترش این فناوری در سطح جهان ناراضی است. اما هوارد که رهبر حزب لیبرال میانه‌رو و متمایل به راست استرالیا است، می‌گوید قصد ندارد کشورش را در این راستا در تقابل با واشینگتن قرار دهد؛ بلکه در پی تامین منافع اقتصادی استرالیا است. در سخنرانی اخیر جان هوارد درخصوص سیاست‌های انرژی در استرالیا، وی عدم استفاده این کشور از ذخایر غنی اورانیوم و درآمدزایی از این طریق را به چیزی مشابه عدم استفاده عربستان سعودی از ذخایر نفتی‌اش تشبیه کرده است. هوارد در عین حال مدعی شده که جورج بوش را از سیاست‌های هسته‌ای خود مطلع نکرده است. نخست‌وزیر استرالیا که از سوی برخی مردم این کشور به دنباله‌روی کورکورانه از جورج بوش متهم شده است، درخصوص اعلام سیاست‌های هسته‌ای استرالیا به آمریکا گفت: «نیازی نیست که در هر موردی با رئیس‌جمهور آمریکا مشورت کنم. او کشور خودش را اداره می‌کند و من هم نخست‌وزیر استرالیا هستم.» دولت بوش نیز تاکنون درخصوص این سیاست‌های استرالیا واکنشی نشان نداده است. با این وجود، اظهارنظر نخست‌وزیر استرالیا درخصوص گسترش تولید و صادرات اورانیوم و آغاز غنی‌سازی اورانیوم، مباحث مختلفی را در داخل استرالیا به وجود آورده و حتی تغییری ۱۸۰ درجه‌ای در جریان استخراج اورانیوم در استرالیا ایجاد کرده است. گفته می‌شود این مخالفت‌ها از سوی رهبر اپوزیسیون یعنی رهبر حزب لیبرال کارگر صورت پذیرفته است. اما جان هوارد هنوز بر مواضع هسته‌ای خود تاکید می‌ورزد. او معتقد است که استرالیا بزرگترین ذخایر اورانیوم جهان را در اختیار دارد و اگر از این ذخایر برای غنی‌سازی استفاده نکند، ضرر اقتصادی متوجه این کشور خواهد شد. هوارد چنین اقدامی را «مشکلی غیرعادی در اقتصاد استرالیا» توصیف کرده است.

این در حالی است که تا چند دهه پیش پشم گوسفندان پرورش‌یافته در استرالیا و صادرات آن نقطه قوت اقتصاد این کشور بود. هوارد در همین راستا اضافه کرده که استرالیا در گذشته بهترین پشم جهان را در اختیار داشته اما آن را برای قابل استفاده شدن به خارج می‌فرستاده و سپس با قیمتی بسیار بالاتر آن را وارد می‌کرد اما قصد ندارد در مورد اورانیوم هم رویکرد مشابهی در پیش بگیرد. در دهه ۱۹۴۰ میلادی استرالیا به درخواست آمریکا کشف و استخراج اورانیوم را آغاز کرد. در آن زمان آمریکا برای برنامه تسلیحات هسته‌ای خود به این اورانیوم نیاز داشت. اما بعدها استرالیا به یکی از سردمداران نهضت مقابله با گسترش هسته‌ای تبدیل شد و در دهه ۱۹۷۰ میلادی نیز فعالیت گسترده‌ای را در این راستا مورد توجه قرار داد. در سال ۱۹۸۳ میلادی حزب لیبرال- چپ کارگر در استرالیا به صدر قدرت آمد و سیاست عدم استخراج از معادن اورانیوم را در پیش گرفت. در آن زمان سه معدن اورانیوم در استرالیا فعال بود که هنوز هم ذخیره اورانیوم دارند. اما به نظر می‌رسد دولت استرالیا دیگر تمایلی به ادامه سیاست عدم استخراج از معادن اورانیوم ندارد و اظهارات اخیر جان هوارد در خصوص تبدیل استرالیا به «ابرقدرت انرژی» در همین راستا مورد توجه قرار گرفته است. استرالیا در عین حال بزرگترین صادرکننده زغال‌سنگ و یکی از بزرگترین صادرکنندگان گاز طبیعی مایع است و قصد دارد در زمینه استخراج اورانیوم هم به مرتبه مشابهی برسد. هوارد اعلام کرده که کشورش نمی‌خواهد در عرصه انرژی هسته‌ای «سرش را در شن‌ها فروببرد» و غافل بماند اما این موضع باعث ایجاد شکاف بزرگی در عرصه سیاست استرالیا شده است، از آنجا که چین نیز در ۱۵ سال آینده تقاضای خرید اورانیوم استرالیا را دو برابر خواهد کرد، تغییر سیاست هسته‌ای استرالیا می‌تواند سود سرشاری برای این کشور داشته باشد. اما نگرانی‌هایی نیز در خصوص انحراف این فعالیت هسته‌ای به سمت تسلیحات هسته‌ای وجود دارد، هرچند که آمریکا هنوز متحد نزدیکش را برای توقف این سیاست تحت فشار نگذاشته است.

منبع: نیویورک‌تایمز

با حمله ببرهای تامیل به مقر ارتش

درگیری‌ها در سریلانکا شدت گرفت

گروه بین‌الملل: جنگ داخلی در سریلانکا با حمله ببرهای تامیل به سه اردوگاه ارتش این کشور و ورود به منطقه تحت کنترل دولت، ابعاد جدیدی به خود گرفت. ارتش سریلانکا با تایید این خبر اعلام کرد در جریان درگیری‌ها، ده‌ها نفر از شورشیان تامیل کشته شده‌اند. با وجود آنکه آتش‌بس سال ۲۰۰۲ میلادی میان دولت سریلانکا و ببرهای تامیل در چند سال اخیر رعایت شده بود، اما این درگیری‌ها باعث شده است که تبادل آتش میان نیروهای دولتی و ببرهای تامیل در مناطق نزدیک به بندر «ترینکومالی» شدت یابد. از سوی دیگر، نیروی هوایی سریلانکا نیز برای هشتمین روز متوالی به بمباران مواضع ببرهای تامیل پرداخته و ارتش این کشور نیز از تانک‌ها و برخی تجهیزات نظامی روسی برای به دست گرفتن کنترل اوضاع استفاده کرده است. بنابر اعلام ارتش سریلانکا بیش از چهل تن از شورشیان تامیل روز چهارشنبه کشته شده‌اند. اما شورشیان تامیل اجساد قربانیان را از بین برده‌اند تا تعداد تلفات، کمتر از میزان واقعی اعلام شود و البته ببرهای تامیل چنین ادعایی را رد کرده‌اند. از سوی دیگر، یکی از دیپلمات‌های بین‌المللی حاضر در سریلانکا، شرایط روزهای اخیر در این کشور را به جنگ تشبیه کرده و اذعان کرده است که هیچ‌یک از طرفین، نشانه‌ای از تمایل به کاهش تنش‌ها و برقراری صلح بروز نداده‌اند. از سوی دیگر، پلیس سریلانکا اعلام کرده است که شورشیان تامیل به مناطق تحت کنترل دولت در شهر «موتور» در نزدیکی «ترینکومالی» حمله کرده و یک پاسگاه پلیس را نیز هدف قرار داده‌اند. تیراندازی به نیروهای پلیس حاضر در پاسگاه از دیگر اقدامات شورشیان تامیل عنوان شده است. ارتش سریلانکا نیز اعلام کرده که شورشیان تامیل تلاش کرده‌اند یک ایستگاه استقرار نیروی دریایی سریلانکا را هدف قرار دهند اما در این راه موفقیتی به دست نیاورده‌اند. در همین حال، دو بمب از سوی ببرهای تامیل به حوالی بیمارستانی در «موتور» پرتاب شده که تلفاتی به دنبال نداشته است. این ناآرامی و تنش در حالی سریلانکا را تحت‌تاثیر قرار می‌دهد که پیشتر، بمب‌گذاران انتحاری تامیل نیز تلاش کرده بودند یک کشتی سریلانکایی را که ۸۵۰ نیروی نظامی این کشور در آن حضور داشتند هدف قرار دهند و آن را غرق کنند. سخنگوی نظامی شورشیان تامیل به تایید این خبر تاکید کرده است که «ببرهای تامیل وظیفه حفاظت از مردم را به عهده گرفته‌اند و باید مانع از اعمال فشار ارتش به مردم و بمباران هوایی مناطق تحت کنترل تامیل‌ها شوند.» وی اقدامات خشونت‌بار اخیر شورشیان تامیل را «تلاش برای خنثی کردن توطئه ارتش» توصیف کرده است.

■ نقض آتش‌بس

آتش‌بس سال ۲۰۰۲ میلادی در سریلانکا توانسته بود به دو دهه جنگ داخلی در این کشور که کشته شدن ۶۵هزار نفر را به دنبال داشت پایان دهد. اما تنش‌ها میان شورشیان تامیل و نیروهای دولتی به طور چشمگیری از ماه نوامبر گذشته افزایش یافته و مذاکرات صلح میان آنها نیز متوقف شده است. در سال جاری میلادی، حملات متعدد و تنش‌های بین ارتش و شورشیان تامیل منجر به مرگ ۸۰۰ نفر در سریلانکا شده است. اما مناقشه اخیر طرفین، اولین درگیری خشونت‌بار و علنی آنها از زمان برقراری آتش‌بس به شمار می‌رود. در همین حال، خشونت‌های پراکنده‌ای نیز در منطقه «مانار» در شمال غربی سریلانکا در گرفته است. سران شورشیان تامیل می‌گویند واکنش شدید ارتش سریلانکا به کنترل آب منطقه توسط ببرهای تامیل حاکی از آن است که آتش‌بس به پایان رسیده و جنگ داخلی بار دیگر در سریلانکا آغاز شده است. با این وجود، دولت سریلانکا تاکید دارد که به آتش‌بس پیشین در این کشور متعهد است و اقدامات ببرهای تامیل را «دفاع از خود» نمی‌داند. دولت سریلانکا، شورشیان تامیل را به تلاش برای پاکسازی قومی و جدایی‌طلبی از دولت مرکزی متهم کرده است و از آنجا که در محل مناقشه فعلی، هم مسلمانان و هم سینهالی‌ها زندگی می‌کنند، این مناقشه ابعاد وسیع‌تری به خود گرفته است.

خبرها

تحریم‌های آمریکا و ژاپن علیه کره شمالی

فارس: آمریکا و ژاپن در تدارک اعمال تحریم‌های گسترده ضد کره شمالی هستند. معاون امور تروریسم و اطلاعات مالی وزارت خزانه‌داری آمریکا به روزنامه «فایننشال تایمز» گفت واشینگتن در حال بررسی تحریم‌های ضدکره شمالی است. این تحریم‌ها شامل محدودیت در فعالیت‌های تجاری و مالی می‌شود. دولت ژاپن نیز که قبلاً محدودیت‌های سفر بین دو کشور را وضع کرده بود، در حال تنظیم محدودیت‌های مالی ضدکره شمالی است. یک کمیته حزب لیبرال‌دموکرات حاکم ژاپن روز دوشنبه اعلام کرد لایحه‌ای را به جلسه آتی پارلمان تقدیم خواهد کرد که براساس آن دولت اقدام به تحریم موسسات مالی خواهد کرد که با موسسات کره شمالی مظنون به نقض مقررات مالی و ارزی معامله کنند. در تحولی دیگر کره جنوبی روز گذشته اعلام کرد کره شمالی باید به خاطر تیراندازی سربازانش به نگهبانان یک پاسگاه مرزی بین دو کشور عذرخواهی کند. دوشنبه‌شب سربازان کره شمالی در یک منطقه مرزی غیرنظامی اقدام به شلیک به سوی گشت‌های مرزی کره جنوبی کردند.

پنج وزیر پیشنهادی برای شورای ملی افغانستان

ایرنا: وزیر امور پارلمانی افغانستان اعلام کرد که «حامد کرزی» رئیس جمهوری افغانستان فهرست پنج وزیر پیشنهادی خود را به شورای ملی این کشور ارسال کرده است. «فاروق وردک» در یک نشست خبری در کابل گفت: کرزی در یک نامه رسمی «محمدامین فرهنگ» را به عنوان وزیر تجارت و صنایع، «جلیل شمس» را به عنوان وزیر اقتصاد و کار، «نعمت‌الله احسان‌جاوید» را به عنوان وزیر حمل و نقل و هوانوردی، «حسنیه بانو غضنفر» را به عنوان وزیر امور زنان و «عبدالکریم خرم» را نیز به عنوان وزیر اطلاعات و فرهنگ افغانستان معرفی کرده است. وی با رد اختلاف اعضای دولت در رابطه با معرفی وزیران جدید کابینه تاکید کرد که دولت افغانستان حق دارد در زمان مناسب وزیران خود را به شورای ملی افغانستان معرفی کند. چهاردهم فروردین ماه سال جاری ۲۵ وزیر پیشنهادی به اتفاق «احمدضیا مسعود» معاون اول کرزی در مجلس حضور یافتند و روز بعد بررسی صلاحیت وزیران آغاز شد. رای اعتماد به کابینه پیشنهادی کرزی نیز از صبح روز پنجشنبه ۳۱ فروردین در مجلس شورای ملی این کشور آغاز شد و عصر همان روز با انتخاب ۲۰ وزیر از ۲۵ وزیر پیشنهادی پایان یافت.

مخالفت روس‌ها با اعزام نیرو به لبنان

ایلنا: یک نظرسنجی در روسیه نشان می‌دهد که مردم روسیه در مورد اینکه چند کشور یا گروه مسئول بحران در لبنان است دچار دودستگی هستند. یونایتدپرس اینترنشنال گزارش داد: «مرکز مطالعات افکار عمومی روسیه اعلام کرد که ۲۸ درصد مردم این کشور هم اسرائیل و هم جنبش حزب‌الله لبنان را مسئول بحران اخیر می‌دانند. در حالی که ۲۲ درصد اسرائیل و ۲۱ درصد آمریکا را مسئول درگیری‌ها در لبنان می‌دانند.» ۷۰ درصد مردم روسیه می‌گویند که روسیه نباید نیروهای حافظ صلح به لبنان اعزام کند. در حالی که ۴۳ درصد می‌گویند روسیه نباید از هیچ طرفی جانبداری کند. همچنین ۳۸ درصد می‌گویند که روسیه باید به عنوان یک میانجی مستقل مداخله کند.

رئیس جمهوری سومالی دستور خلع سلاح داد

ایسنا: رئیس جمهور سومالی به ساکنان شهری که تحت کنترل دولت است گفت که یک هفته فرصت دارند تا تسلیحات خود را تحویل مقامات دهند؛ در غیر این صورت تک‌تک اسلحه‌ها به زور از آنها غصب خواهد شد. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس «عبداللهی یوسف» رئیس جمهوری سومالی اظهار داشت که دولتش در ازای تحویل هر اسلحه، مبلغی را به عنوان پاداش پرداخت خواهد کرد. در همین حال خبرگزاری رویترز گزارش داد: ۱۲ وزیر دیگر از دولت سومالی در اقدامی که باعث هموار شدن راه اسلام‌گرایان برای تصاحب پست‌های وزارتی خواهد شد از مقام خود استعفا کردند، کمتر از یک هفته پس از آنکه ۱۸ وزیر و مقام عالی‌رتبه دولتی سومالی از سمت خود کناره‌گیری کردند محمد سلادنور وزیر معادن و آب سومالی به همراه سه تن از دیگر وزرای دولت استعفای خود را اعلام کردند. کابینه سومالی مجموعاً از ۴۲ وزیر تشکیل شده که ۳۰ تن از اعضای آن طی چند روز گذشته استعفا کرده‌اند. سخنگوی دولت این کشور بیان کرد که به احتمال زیاد پست‌های خالی ظرف یک هفته پر خواهند شد. دیپلمات‌ها می‌گویند توزیع قدرت بین دولتمردان کنونی و اسلام‌گرایان بهترین راه جلوگیری از کشیده شدن سومالی به ورطه جنگ است.

کابینه لیبریا ترمیم می‌شود

ایلنا: رئیس جمهوری لیبریا در پی آتش‌سوزی محل اقامت خود، برخی از مقامات را از کار برکنار کرد. آسوشیتدپرس گزارش داد که «آلن جانسون سرلیف» رئیس جمهوری لیبریا گفت: «موریس دوکلی رئیس دفتر رئیس جمهوری در ارتباط با حادثه آتش‌سوزی استعفا کرده است.» وی گفت: «زمانی که حادثه رخ می‌دهد، کسی مسئولیت آن را می‌پذیرد. وی آن قدر محترم بود که مسئولیت را پذیرفت و استعفا کرد و من به علت انجام این کار به او احترام می‌گذارم.» بنابر این گزارش آتش‌سوزی باعث قطع جشن استقلال لیبریا و همچنین جشن آغاز به کار مجدد خدمات برق این کشور شد. هیچ‌کس در آتش‌سوزی مجروح نشد اما بخش بزرگی از ساختمان تخریب شد.